

V I Lenin: Manifest till det ukrainska folket

Med ett ultimatum till den ukrainska radan

3 december, 1917

Först publicerat: 6 december, 1917 i *Izvestija* nr 244 och 18 december, 1917 i *Pravda* nr 206.

Källa: Lenins *Collected Works*, Progress Publishers, Moskva, band 26, 1972, s 361-363.

Översättning från engelska, Göran Källqvist.

Utifrån intresset att förena fabriksarbetarna och de arbetande och utsugna massorna, och få dem att bilda en vänskaplig allians under kampen för socialismen, och även utifrån att dessa principer har godkänts i ett flertal beslut i den revolutionära demokratins organ, sovjeterna, och i synnerhet den andra allryska sovjetkongressen, så bekräftar folkkommisariernas råd – Rysslands socialistiska regering – ånyo att rätten till självbestämmande tillhör alla nationer som har förtryckts av tsarismen och den storryska borgarklassen, upp till och inklusive rätten för dessa nationer att utträda ur Ryssland.

Följaktligen erkänner vi, folkkommisariernas råd, Ukrainska folkrepubliken och dess rätt att avskilja sig från Ryssland eller ingå ett avtal med den Ryska republiken om förbundsstatliga eller liknande relationer med dem.

Vi, folkkommisariernas råd, erkänner omedelbart, ovillkorligt och utan förbehåll allt som rör det ukrainska folkets nationella rättigheter och nationella oberoende.

Vi har inte vidtagit en enda åtgärd mot den borgerliga finska republiken för att begränsa det finska folkets nationella rättigheter eller nationella oberoende, trots att denna republik fortfarande är borgerlig, och inte heller kommer vi att vidta några åtgärder för att begränsa det nationella oberoendet för någon nation som har blivit – eller önskar bli – en del av den ryska republiken.

Vi anklagar radan för att bakom en täckmantel av nationella fraser bedriva ett borgerligt politiskt dubbelspel, något som sedan länge har uttryckts i att radan inte har erkänt sovjeterna och sovjetmakten i Ukraina (för övrigt har radan vägrat att omedelbart sammankalla en regional kongress för de ukrainska sovjeterna, vilket Ukrainas sovjet hade krävt). Denna oklara politik, som gör att vi inte kan erkänna radan som befullmäktigad representant för den ukrainska republikens arbetande och utsugna massor, har på senare tid fått radan att vidta åtgärder som gör det omöjligt med alla sorts överenskommelser.

För det första var det åtgärder för att desorganisera fronten.

Radan har *ensidigt* utfärdat order om att förflytta ukrainska enheter och dra tillbaka dem från fronten, och har därmed brutit den gemensamma enade fronten *innan* det skett någon gränsdragning, som bara kan genomföras genom en formell överenskommelse mellan de två republikernas regeringar.

För det andra har radan börjat avväpna de sovjetiska trupper som är stationerade i Ukraina.

För det tredje har radan givit stöd till kadeternas och Kaledins komplott och revolt mot sovjetmakten. Med den uppenbart falska ursäkten att ”Don och Kuban” ska få självständiga rättigheter, en ursäkt som används för att dölja Kaledins kontrarevolutionära åtgärder, som går mot de arbetande kosackernas överväldigande majoritets intressen och krav, har radan låtit trupper som var på väg till Kaledin korsa dess territorium, men *inte låtit några Kaledinfientliga trupper passera*.

Även om radan vore fullt formellt erkänd som obestridd organ för en självständig borgerlig ukrainsk republiks enväldiga statsmakt, skulle vi på grund av dess exempellösa förräderi mot revolutionen och stöd till kadeterna och Kaledinanhängarna – bittra fiender till de ryska folkens nationella oberoende, fiender till sovjetmakten och de arbetande och utsugna massorna – ha tvingats att utan betänkligheter förklara krig mot den.

Med tanke på de omständigheter som har angivits ovan ber folkkommissariernas råd, med de ukrainska och ryska republikernas folks fulla deltagande, radan att besvara följande frågor:¹

1. Kommer radan att upphöra med sina försök att desorganisera den gemensamma fronten?
2. Kommer radan att vägra arméenheter på väg till Don, Uralbergen eller någon annanstans, att passera, om de inte har godkännande från överbefälhavaren?
3. Kommer radan att hjälpa de revolutionära trupperna under deras kamp mot kadeternas och Kaledins kontrarevolutionära uppror?
4. Kommer radan att stoppa försöken att avväpna sovjetregementena och arbetarnas röda garden i Ukraina och omedelbart återlämna vapnen till de som har berövats dem?

Om vi inte har fått något tillfredsställande svar på dessa frågor inom 48 timmar, kommer folkkommissariernas råd att bedöma att radan är i öppet krig med sovjetmakten i Ryssland och Ukraina.

1 Resten av texten skrevs av L D Trotskij och redigerades av Lenin och Stalin – CW:s redaktörers not.